

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομή εἶναι προπληρωτέα ἰτησίας ἢ κατ' ἐξαμηνίαν
εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ἑδρῇ Βουλῆς, 23, ὑπὸ τὸ Συναγωγικὸν τῆς Νέας Ἀγύπτου.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λειπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 3 Ἰουνίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Σγούτειος διαγωνισμός. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἐπιστολαί — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαί. — Ἀπορίαι.

ΦΥΛΛΟΥ: Τὰ Ἀθηναῖα Τραχώματα ἐν ἔτει 1734 ὑπὸ Θ. Ν. Φιλαδέλφους. — Τίνες ἦλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Ὁ Γκιώνης καὶ ὁ Κοδικκός ὑπὸ Κ. Ἱεροκλέους. — Ἀνέκδοτον ἀπόσπασμα ἐκθέσεως τοῦ στρατηγοῦ Δ. Εὐμορφοπούλου. — Φιλέλληνες. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυστήριον). — Ἡ φλογέρα, ποίημα Ἰωάννου Πολέμη.

ΣΓΟΥΤΕΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἐτελέσθη τὴν περὶ τοῦ δευτέρου (28 Μαΐου), ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ πανεπιστημίου αἰθούσῃ, ὁ Σγούτειος ἀγὼν, ἀναγνωσθείσης τῆς περὶ τούτου, ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κρασσά, γραφείσης δὲ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου.

Ἐπὶ τῶν ὑποβληθεῖσων 9 νομικῶν πραγματειῶν περὶ προγραμματικῆς δωρεᾶς, ἐνεκρίθη, ὡς ἀξία τῆς δόξης καὶ τοῦ δισημολογίου ἐπάθλου, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Ἀντωνίου Μομφερράτου συγγραφεύς. Τὰς ὑποβληθείσας διατριβὰς ἐκρίνεν ἅπασα ἡ νομικὴ σχολή, διορίσασα πρὸς τοῦτο εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν καθηγητῶν κ.κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, Ε. Ψαρρᾶ καὶ Ἀλ. Κρασσά.

Ἡ βραβευθεῖσα συγγραφή τοῦ κ. Α. Μομφερράτου, δὲν εἶναι σύντομον καὶ κοινόν τι πόνημα ἐκ τῶν ἐκάστοτε κατ' ἐξιν ἐν τῷ τύπῳ ἐγκωμιαζομένων, χάριν τοῦ δεινὸς φίλου ἢ τοῦ ἄλλου λογίου νέου. Ἄν κρίνῃ τις ἐκ τῆς σοβαρᾶς καὶ μεμελετημένης τῶν δικασάντων κριτῶν γνώμης, ἢ ἐπιστημονικώτατα διετύπωσεν ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ κρίσει ἢ γνωστὴ αὐθεντία τοῦ γράψαντος αὐτὴν σεβαστοῦ συγγραφέως καὶ καθηγητοῦ κ. Π. Παπαρρηγοπούλου, τὸ ἐκ τετρακοσίων σελίδων ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ κ. Μομφερράτου, προτὶν κόπου καὶ μελέτης εἰλικρινούς, προῶρισται νὰ τιμῇ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, ἀφοῦ γνωστὸν τυγχάνει μάλιστα, ὅτι τὸ θέμα, περὶ οὗ πρόκειται, οὐδεὶς τῶν ξένων ἰδίᾳ ἐπραγματεύθη.

Ἡ βραβευθεῖσα μονογραφία ἐπιγράφεται: «Περὶ Προγραμματικῆς Δωρεᾶς κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν καὶ ἰδίως κατὰ τὸ Βυζαντικὸν Δίκαιον». Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο

μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον γίνεται ἱστορικὴ ἀνατομὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς προγραμματικῆς Δωρεᾶς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ῥωμαϊκῆς Νομοθεσίας χρόνων μέχρις Ἰουστινιανοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντιν. Κράτους. Εἰς τὸ β' μέρος ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται εἰδικῶς τὴν προγραμματικὴν δωρεάν κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς καὶ Βυζαντινοὺς Νόμους καὶ ἐξετάζονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ προκύπτοντα ἐπιστημονικὰ καὶ πρακτικὰ ζητήματα.

Ἡ ἐν λόγῳ πραγματεία ἔχει ἰδίως ἐπιστημονικὴν καὶ ἱστορικὴν οὐχ ἥττον ὅμως καὶ πρακτικὴν ἀξίαν.

Τοιοῦτοι διαγωνισμοὶ μεγάλως δύνανται νὰ ὠφελήσωσι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰ γράμματα καθ' ὅλου, νὰ ἀναδείξωσι δὲ ἀκαμαίους καὶ ἐμβριθεῖς ἐπιστήμονας τοὺς δυναμένους νὰ ἐννοήσωσι καὶ νὰ ἐργασθῶσι, καὶ οὐχὶ τοὺς ἀπερχομένους εἰς τὴν Ἑσπερίαν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν ἰωρ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δωρεὰ Βαλλιάνου. — Ἡ περὶ τῆς διαθέσεώς της συζήτησις. — Χριστιανοὶ καὶ Ἀθίγαντοι. — Γύφτοι καὶ Γυφτοπούλαι.

Κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ παρεπιδημοῦντος ὁμογενοῦς κ. Π. Βαλλιάνου μᾶς ἐδωρήθη — διότι ὅλοι ἀποτελοῦμεν τὸ ἔθνος — ἐν ἑκατομμύριον τόρα δὲ συζητοῦμεν, τί νὰ τὸ κάμωμεν. . . Ὁ κ. πρωθυπουργὸς προέτεινεν αὐτοστιγμαί, ὅπως δι' αὐτοῦ κτισθῶσι φυλακαί, ἀλλ' ἡ ἰδέα του ἐπολεμήθη ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ὅχι διότι εἶνε ἰδέα πρωθυπουργοῦ ὑπὲρ τὸ ἔτος πρωθυπουργεύσαντος, ὅχι διότι δὲν εἶναι πολὺ ἀβρόν νὰ συνδέσῃ ὁ κ. Βαλλιάνος τὸ ὄνομα του μὲ φυλακὰς, ὅχι διότι ἄλλος ἀφειδὴς ἐθνικὸς εὐεργέτης ὁ κ. Τσιγγρός — ἴσως ἐκ τοῦ δεκάτου τῶν χρημάτων, ἅτινα θὰ λάβῃ ἐκ τῶν χωρικῶν πωλῶν εἰς αὐτοὺς τὰ ἰδιά των κτήματα — ὑπεσχέθη πρὸ πολλοῦ νὰ κτίσῃ τοιαύτας, ἀλλὰ κυρίως διότι κατ' αὐτὰς πολὺ ἠυρύνθη ὁ κύκλος τῶν ἐγκληματιῶν — ἀφοῦ καὶ ὁ «Ἀρχάγγελος» εἶναι ἀμαρτωλὸς καταποθέντων ἔνεκα διαφόρων ἀτυχῶν ἱκανῶν ἑκατομμυρίων — καὶ δύναται νὰ εὐρυνθῇ πολὺ περισσότερον, ἂν ἐξελεγχθῶσιν αὐστηρῶς τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, αἱ ἐταιρίαι, οἱ δῆμοι, τὰ τελωνεῖα, τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ξεστολισθῶσιν ἐγκαταλειμμένα τιτὲς δικογραφίαι ὥστε εἶναι ζήτημα ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν οἰκισθῆτε χωρητικότητος φυλακαί.

ἐκτὸς ἂν περικυκλωθῇ ἡ Ἑλλὰς διὰ μεγάλου τείχους, ἀφεθῇ δὲ μικρὰς τις θυρίς, δι' ἧς νὰ ἐξέλθωσι πτωχοὶ τινες τῷ πνεύματι καὶ ἡ εὐαρίθμος τῶν ἐναρέτων χορείας, αἵτινες ἀπερχόμενοι εἰς ἀκατοίκητον τινα νῆσον νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος

Ἄλλοι προτείνουσιν, ὅπως διὰ τοῦ ἑκατομμυρίου μας, εἰς τὸν παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον χώρον — ὅπου τὸ μνημεῖον τῶν ἱερολοχιτῶν — ἰδρυθῇ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη· ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἀντιτίθεται τὸ ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ δημιουργηθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες θὰ ἀναγινώσκωσιν εἰς τὴν εὐρεῖαν ταύτην βιβλιοθήκην. Καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως μουσείου ἱστορικοῦ καὶ ἐθνολογικοῦ ἐρίφηθη, ἔχουσα πολλοὺς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς λόγους· καὶ ἡ τῆς ἰδρύσεως ἐν ἐκαστῷ δήμῳ καταστήματος σκοποβολῆς, ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες ἀγροῦσιν ἐντελῶς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, ὑποστηρίζεται.

Πόσαι δυσκολίαι ὅπως διατεθῇ ἐν ἑκατομμύριον! Ἄν ἦσαν πλείονα, τότε τὰ δύο ἑκατομμύρια τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, θὰ ἠδύναντο εὐχερέστερον νὰ τὰ διαθέσωσι προβαίνοντες εἰς τακτικὴν διανομήν. . . Ταῦτα πάντα ὅμως δὲν ἐμποδίζουν νὰ θεωρηθῇ ὁ κ. Π. Βαλλιάνος μέγας εὐεργέτης τοῦ ἔθνους.

Τὸ παρὰδοχον εἶναι, ὅτι ἐλέγχθη καὶ τὸ ἐξῆς: ἐπειδὴ ὁ Ἕλλην εἶναι ἄνθρωπος τοῦ ὅπλου καὶ τοῦ βήματος καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπιστρατείας καὶ τῆς σκοποβολῆς ἀρκούντως ἐγυμνάσθη εἰς τὰ ὅπλα δέον νὰ γυμνασθῇ καὶ εἰς τὸν λόγον. Διὰ τοῦτο προτείνουσιν τινες, ὅπως εἰς πάσας τὰς πλατείας καὶ τὰ ὑψώματα ἰδρυθῶσι σιδηραὶ ἐξέδραι, ἐκεῖθεν δὲ ὁ βουλούμενος ἀγορεύῃ πρὸς τὰ πλήθη· θὰ ἐξαίρεθῇ δὲ μόνη ἡ Πνύξ, ὅχι ἔνεκα σεβασμοῦ πρὸς τὴν παλαιὰν εὐκλειαν — ἀφοῦ δὲ τόσα καὶ τόσα ὑπέστη — ἀλλὰ διότι ἐκεῖ ἡ ἀστυνομία θάπτεται κατ' αὐτὰς τοὺς δολοφονομένους σκύλους! . . . Αἱ σιδηραὶ ὅμως ἐξέδραι, ἂν γίνωσι, θὰ εἶναι κατὰ μίμνησιν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ Ἀθηνῶν προτάσεως περὶ ὑψώσεως ἐξέδρας σιδηρᾶς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος, ἐνθα ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι, ὅπως ἐκεῖθεν ἀγορεύωσιν οἱ κήρυκες (ντε-λάλιδες), καταστρεφόμενης τῆς Ῥωμαντικῆς μαρμαρίνης κρήνης, ὅπως πᾶσαι αἱ συνάδελφοί της. . . Ζήτημα μόνον θὰ εἶναι, ἂν οἱ κήρυκες θὰ ἀγορεύωσιν ἄλληλοδιαδόχως, τοῦ ἐνὸς ἐγερμένου καὶ τοῦ ἄλλου καθημένου — κατὰ τὴν μέθοδον τῶν ἀπόκρεων ἢ ἂν — ὅπου καὶ χαριέστερον — θὰ φωνάζουν ὅλοι ὁμοῦ.

Καὶ ἐκ τούτων μὲν ἀποδεικνύεται ὁ ἄ-

κραϊνής ἑλληνισμός μας· ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ἀγνὸν χριστιανικὸν πνεῦμα ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν ἀποδεικνύται ἐκ τῆς πρὸς τὸν πληθυσίον ἀγάπης, ἧς τρανωτάτη ἀπόδειξις εἶναι τὸ ἐξῆς, ὀφειλόμενον εἰς τὸν συνάδελφον *Εὐριπον*. «Εἰς τὸ χωρίον Ἀλιθέριον ὑπῆρχε γυνή, ἥτις πάσχουσα ἐκ φθίσεως, μὴ περιθαλπομένη δὲ ὑπὸ τῶν ἐαυτῆς οἰκείων, οὔτινες ἐφοδοῦντο τὸ μεταδοτικὸν τῆς νόσου, ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἐαυτῆς οἰκίῳ. Τὸ πτώμα ὅμως ἔμενεν ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας ἀταφον, δι' ὃν προηγουμένως εἴπομεν λόγον, ἤρξατο δὲ σηπόμενον καὶ ἀποπνέον φοβεράν δυσωδίαν. Μετ' ἀγῶνας τέλος πάντων πολυμόχθους, εὗρεν ὁ δήμαρχος ἀθηγάμους, οὔτινες ἐνεταφίασαν τὸ πτώμα!» Ἰδοὺ λοιπὸν οἱ Ἀθίγγανοι — Τοῦρκοι ἢ εἰδωλολάτραι — χριστιανικώτεροι τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων... Ἄν δὲ κατ' αὐτὰς οἱ Ἀθίγγανοι διέπρεψαν ἐπὶ εὐσπλαγχνίᾳ, οἱ γύφτοι τῶν Πατρῶν διέπρεψαν ἐπὶ ῥωμαντισμῷ, διότι κατὰ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον Πατρῶν: «Ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίας Αἰκατερίνης τρεῖς γύφτοι ἀπῆγαγον ἀνὰ μίαν γυφτοπούλαν ἑκαστος, καὶ ἀπῆλθον ὁμοῦ κατευθυνόμενοι εἰς ἐξοχικὴν τινα οἰκίαν»· φαίνεται δὲ ὅτι αἱ γυφτοπούλαι ἀνέκαθεν ἦσαν ῥωμαντικαί, τοῦτο τοῦλάχιστον ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐξῆς ὠραίου δημοτικοῦ ᾄσματος, ἀνεκδότου, καὶ ἐκ τῶν ὀλιγίστων, ἅτινα ἔχουσιν εἰδυλῆσιν τύπον.

Μία γυφτοπούλα ἔπλενε ἐπὶ πλάταν' ἀπὸ κάτω εἶχε τὸν κόπανο χρυσό, τῇ γούρνα μαρμαρένια...
— φύγε ἀπὸ καί μωρ' γυφτισσα, φύγε μωρ' γυφτοπούλα νὰ πλύνῃ τὰ πρόβατα νερό, τ' ἀρνὶὰ καὶ τὰ κατσίκια.
— Βλέπεις αὐτὸν τὸν κόπανο, ὅπου κρατῶ στὸ χέρι; ὅπου λευκαίνω τὸ πανί, λευκαίνω τὸ κορμί σου!
— Ἔρεις πῶς βγάζουν τὰ μαλλιά, πῶς βγάζουν τῆς [κοτσίδας];
— Ἄσε με, βλάχε, ἀπ' τὰ μαλλιά καὶ πιάσεμ' ἀπ' [τὸ χέρι...]
— Ψηλὰ σ' ἐκεῖνο τὸ βουνὸ θὰ κάμωμε λιμέρι...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Αἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῆς Τίρυνθος παρὰ τοῦκ. Σχλεῖμαν γενόμεναι ἀνασκαφαὶ μικρὰ τινα ἀτυχῶς, ὥς λέγεται, ἔφερον εἰς φῶς, ὑπερβολικὴ δ' ἐν γένει, ὑπῆρξεν ἡ γνώμη, ὅτι τὰ ἐν Τίρυνθι εὐρεθέντα συναμιλῶνται πρὸς τὰ ἐν Μυκῆναις. Αἱ ἀπὸ διετίας ἀρξάμεναι ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσι, τὸ δημοτικὸν δὲ συμβούλιον τῆς πόλεως ταύτης ἐψηφίσαντο τὴν ἀντι 13500 πώλησιν τοῦ ἄνωθεν τῶν προπυλαίων κειμένου ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρείαν. Καὶ ἐν Ἐλατεῖᾳ δέ, ἐνθα ἡ γαλλικὴ σχολὴ ποιεῖται ἐρεῦνας ἀνευρέθησαν πρό τινας τεμάχια ἀγάλματος, ἴσως τῆς Κραναίας Ἀθηνᾶς, ἐν δὲ Νεμέᾳ δύο πλάκες ἐνεπίγραφοι καὶ ἀνάγλυφόν τι. Καὶ τέλος ὑπὸ ἐργατῶν τοῦ Σιδηροδρόμου εὐρέθη παρὰ τὰ Μέγαρα ἀνάγλυφον φέρον δύο παραστάσεις ἀνδρῶν ἐχομένων τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῶν χαλινῶν καὶ δεξιουμένων ἀλλήλοισι. Χάρις τέλος τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ νέου ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Σταματάκη καὶ τῇ προθύμῳ συμπαρίστα τοῦ κ. Βουλπιώτη, ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἤρξατο καθαριζόμενος

ἅπας ὁ πῆριξ τῆς Ἀκροπόλεως χώρος, συγχρόνως δὲ ἀπεφασίσθη ἡ κατεδάφισις τοῦ ἐτοιμορρόπου βορειοδυτικοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἡ στερέωσις τῶν Προπυλαίων. Μελετᾶται δὲ ἡ ἀνέγερσις μεγάλου Μουσείου πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου θὰ περιλάβῃ πάντα τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει συντρίμματα.

Τὸ Πανεπιστήμιον καὶ οἱ Σύλλογοι ἔνεκα τοῦ θέρους ἀνέβαλον διὰ τὸν Σεπτέμβριον τὰς ἐργασίας, βιβλία δὲ νέα ὀλίγιστα ἔχουεν ὅτι ἀναγγεῖλωμεν. Ὑπὸ μὲν τοῦ ἐν Ὁδῆσῳ ὁμογενοῦς καθηγητοῦ κ. Μάντου ἐξεδόθη συλλογὴ 173 δημοτικῶν ᾄσμάτων τονισμένων ἐπὶ τεμαχίων Γερμανικῆς μουσικῆς, ὑπὸ δὲ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ κ. Π. Καββαδία, ἐξεδόθη τὸ 6' μέρος τῆς *Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Καλλιτεχνίας*. Ἐπίσης ἐξεδόθησαν τὰ *Κρυσταλλώματα* συλλογὴ ποιήσεων τοῦ κ. Ραυτοπούλου, καὶ τοῦ κ. Ἀποστολίδου, ποιήσεις. Ἀγγέλλονται δέ, ὡς προσεχῶς ἐκδοθήσονται τὰ ἐξῆς. Παρὰ τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τοῦ *Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου* καὶ τοῦ καθ' Ὁμηρον βίου, μυθιστόρημα ἢ διήγημα ὑπὸ τὸν τίτλον Θεοδώρα. Ἐπίσης μανθάνομεν μετὰ πολλῆς χαρᾶς, ὅτι ὁ σοφὸς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καθηγητῆς κ. Σεμιτέλος ἐκδίδει ὁσονούτω λαμπρὰν τοῦ Σοφοκλέους ἐκδοσιν, εἰς ἣν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνησχολήθη. Καὶ ὁ κ. Κόντος δὲ ἐτοιμάζει κεραυνοβόλον ἀπάντησιν εἰς τὰ παρὰ τοῦ κ. Βερναρδάκη κατ' αὐτοῦ ἐν Νέῃ Ἡμέρᾳ γραφέντα.

Ἐνταῦθα δὲ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. ὑπουργῷ τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν, ἣν ἐποίησας το προσλαβόν τὸν κ. Α. Κουρτίδην, εἰς τὸ τεμάχιο τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ κ. Κουρτίδης γνωστὸς μέχρι τοῦδε ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Αἰμύλιος Εἰμαρμένος, δύναται νὰ θεωρηθῇ οὐ μόνον, ὡς εἰς τῶν καλλίστων παρ' ἡμῖν διηγηματογράφων, ἀλλὰ καὶ, ὡς ὁ πλείοτερον παντός ἄλλου ἐργασθεὶς πρὸς διαμόρφωσιν φιλολογίας καὶ γλώσσης διὰ τὴν μικρὰν ἡλικίαν. Τοιούτου ὄντος τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων του, οὕτως εἰπεῖν ἐπιβαλλομένου, ὁ κ. Βουλπιώτης, ἐποίησας ὁμολογουμένως τὴν ἀρίστην ἢ μάλλον τὴν μόνην ἐκλογὴν, δι' ἣν καὶ πάντες οἱ ἀληθῶς κηδόμενοι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς δημοτικῆς παρ' ἡμῖν παιδεύσεως θέλουσιν ἐπικροτήσῃ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦτον.

Ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ τυπογραφείου τῆς *Κορίνθης* ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις ἐβδομαδ. εἰκονογραφημένου φύλλου εἰς 4ον ἐκ σελίδων 8, περιέχοντος τὰ ἐκλεκτότερα τῶν μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων, καὶ τὰ καλλίστα τῶν ἑλληνικῶν πρωτοτύπων ἔργων κατ' ἐκλογὴν. Τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα* ἀρχονται διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν νεωτάτων μυθιστορημάτων: *Ἡ Μάχη τοῦ Βίου*, τοῦ ὀνομαστοῦ Γάλλου συγγραφέως καὶ ἐνδόξου ἄμα πολεμιστοῦ, τοῦ πέρουσι φονευθέντος ἐν Τογκίνῳ Ἑρρίκου Ριβιέρ καὶ: *Ἡ Χανούμισσα*,

ὅπερ εἶνε ὠραιώτατον ἀνατολικὸν μυθιστόρημα, εἰσάγον εἰς τοὺς μεστοὺς μυστηρίων καὶ ἀρωμάτων λαθυρίθους τῶν χαρμίων καὶ τῶν σουλτανικῶν ἀνακτόρων, καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως ποικίλων ἄλλων καὶ τερπνῶν. Ἐν τῇ τελείᾳ σπάνει ὁμοίων ἀναγνωσμάτων ἢ ἐκδοσις τοιούτων περιοδικῶν, ἐν οἷς ἡ μὲν ὕλη ἐκλέγεται καλῶς, πολλὴ δὲ περὶ τὴν γλῶσσαν καταβάλλεται προσπάθεια, ἀναπληροῦ σπουδαῖον κενὸν καὶ πᾶς ὀφείλεται ἐπαινος πρὸς τοὺς οὕτω ἡσύχως, ἀλλ' ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς μορφώσεως ἐργαζομένους.

Ἐν τῷ «Μεσσηνιακῷ τύπῳ» φύλλῳ ἐκ τῶν πρωτίστων ἐπαρχιακῶν, ἐδημοσιεύθη (περικυθεῖσα ἤδη) περισπούδαστος διατριβὴ τοῦ ἐν Καλάμαις καθηγητοῦ κ. Κ. Ζησίου «περὶ Κωμωδίας». Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἤρξατο δημοσιευομένη πραγματεία τοῦ λογίου σχολάρχου κ. Ἀθανασίου Πετρίδου «Περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Μορέως».

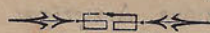
Τὰ ἐξ Εὐρώπης νέα οὔτε πολλά, οὔτε σπουδαῖα εἶναι. Ἐν Παρίσις μέγας θόρυβος γίνεται ἐπὶ τῇ ἐκδόσει συλλογῆς πονημάτων τοῦ κ. I. Ρισσπέν, συγγραφέως τοῦ δράματος *Νανὰ-Σαχίβ* καὶ τῆς *Chanson des Geux*, ἐπιγραφομένης *Bla-sphémies*. Μὴ ἔχοντες αὐτὴν πρὸ ὀφθαλμῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, πλὴν ἂν πιστεύσωμεν τὸν ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει τῶν Δύο Κόσμων, κριτικόν, κ. Brunetiere, τὰ πονήματα ταῦτα οὐδὲν πρωτότυπον ἔχουσιν, ἴσως δ' ὁ πάταγος, ὃν προὐκάλεσαν προῆλθεν ἐκ τῶν σκαιῶν πρὸς τὸ θεῖον ὕδρουν καὶ ἐκ τοῦ καινοφανοῦς τρόπου, μεθ' οὗ τὰ ποιήματα ταῦτα ἐγγράφησαν.

Ἐν Βῶρι τῆς Ἰταλίας εὐρέθησαν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ Βυζαντινᾷ ἐπὶ περγαμνῆς χειρόγραφα διαφωτίζοντα σπουδαίως τὴν ἱστορίαν αὐτῆς. Καλλίστα δὲ ταναγραῖα ἀγγεῖα ἐπωλήθησαν ἐσχάτως ἐν Ῥώμῃ, κατὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς Καστιλάνι. Ἴνα μὴ δὲ ἐξέλθωσιν οἱ θησαυροὶ τῆς συλλογῆς ταύτης ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἡ ἰταλικὴ κυβερνήσις ἐφήρμωσε παρόμοιον πρὸς τὸν ἡμέτερον, νόμον περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς ἀρχαίων.

Ἐκ Ῥώμης ἀγγέλεται ὁ θάνατος τοῦ I. Πράττι, ἐθνικοῦ τῆς Ἰταλίας ποιητοῦ, πολλὰ ὑπὲρ τῆς Ἰταλικῆς ἐνώσεως ἐργασαμένου.

Πλὴν τῶν πολυποικίλων ἐκθέσεων, αἵτινες τέρπουσι τὴν στιγμὴν ταύτην τοὺς ἀστούς τῶν Παρισίων, σημειώσεως ἀξία εἶναι ἡ τῶν ἔργων ἐνός τῶν πρωτίστων Γάλλων ζωγράφων τοῦ Meissonier, οὔτινας αἱ εἰκόνες πωλοῦνται ἀντὶ ἑκατοστύων χιλιάδων δραχμῶν. Οἱ Γάλλοι, οὔτινες ὑπὲρ πάντας τοὺς λοιποὺς λαοὺς διακρίνονται κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα διὰ τὴν γραφικὴν αὐτῶν σχολὴν οὐδὲ ὅπως φαίνονται ἀγνώμονες πρὸς τοὺς ἀριστοτέχνους αὐτῶν, οὕτω ἐνφ' ἀφ' ἐνός, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν ἀποθεοῦσι τὸν Meissonier, ἐγείρουσι ἀφ' ἐτέρου λαμπρὸν ἀγαλμα τῷ Εὐγενίῳ Delacroix, ἐν ἴσως τῶν μεγίστων ζωγράφων τοῦ αἰῶνός μας.

N. I. Σ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Κερκύρα

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἐν τῷ 9ῳ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας ἀνέγνω, προκειμένου λόγου περὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου τὰ ἐξῆς: «πηγή, ἥτις ἐκαλεῖτο Βηθεσδὰ (= οἶκος χάριτος, οἶκος σωτηρίας) ὑπεράνω ταύτης ὑψοῦντο 5 στοαί... ἕνεκα δὲ τῶν στοῶν τούτων, ὁ ἐν Λειψίᾳ μέγας ἐβραϊστὴς κ. Döllitz φρονεῖ, ὅτι πιθανῶς ἡ λέξις Βηθεσδὰ παράγεται ἐκ τοῦ Βήθ-στοὰ (=οἶκος στοῶν)».

Εἰς ταῦτα παρατηρῶ τὰ ἐξῆς. Ἐν πρώτοις μέγα ἐβραϊστὴν Döllitz, ἐν Λειψίᾳ ὑπάρχοντα, ἀγνοοῦμεν· ἐκτὸς ἂν ὁ γράψας νοεῖ τὸν Delitzsch, ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς ὁμοίας σχεδὸν ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ προφορᾶς Δέλιτς.

Δεύτερον ἐκ τῆς ἀποδιδομένης τῷ ἐρμηνευτῇ ἐρμηνείας, καθὼς αὕτη τοῦλάχιστον διετυπώθη ἀνωτέρω, φαίνεται, ὅτι φρονεῖ, ὅτι τὸ δεύτερον μέρος τῆς λέξεως Βηθεσδὰ, δηλ. τὸ ἐσδὰ εἶναι παραποίησης τοῦ στοά. Τὸ Βῆθ δὲν ἀμφισβητεῖ ὁ γράψας, ὅτι σημαίνει οἶκος καὶ ἔχει ὀρθῶς· διὰ τὴν σημαντὴν λοιπὸν τὸ ὁλόκληρον Βηθεσδὰ οἶκος στοῶν, πρέπει τὸ ἐσδὰ νὰ σημαίνει στοά.

Τῇ ἀληθείᾳ πολὺ ἀμφιβάλλομεν, ἂν εὐρέθῃ ἐρμηνευτὴς νὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν ἐρμηνείαν· θὰ ἐπεθυμοῦμεν δὲ νὰ ἴδωμεν ποῦ ῥητῶς ὁ Döllitz αὐτὸς ἢ ὅστις δῆποτε, ἔδωκε τοιαύτην ἐρμηνείαν. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἔχομεν πολλοὺς ἐρμηνευτὰς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν καὶ πάντες συμφώνως λέγουσιν, ὅτι Βηθεσδὰ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ οἶκος χάριτος· διότι καὶ ὁ ὀλίγιστος ἐβραϊκῶς γνωρίζων δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐβραϊστὴ Βῆθ σημαίνει οἶκος καὶ hesdà, οὐδὲν ἄλλο ἢ χάρις, ἀγάπη, σωτηρία. Κυρίως δὲ hesdà εἶναι συριακὴ λέξις, ἔχουσα τὴν αὐτὴν σημασίαν, ὡς καὶ τὴν αὐτὴν ῥίζαν μετὰ τὸ ἐβρ. hesed=ἀγάπη, χάρις, καὶ τὸ ῥῆμα chasad ἀγαπῶ, εὐνοῶ. Τοῦτο εἶναι τόσον βέβαιον, ὥστε ἐπαναλαμβάνω, ἀμφιβάλλω ἂν εὐρέθῃ ἐρμηνευτὴς τις εἴτε Döllitz εἴτε, ἄλλος, ἄλλως ἐξηγήσας τὴν λέξιν.

Ἐὰν νομίζετε ἄξια λόγου τ' ἀνωτέρω δημοσιεύσατέ τα.

Ὑμέτερος

ΣΗΥΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΣ

καθηγητής.

Ἀπάντησις.

Κύριε Παπαγεώργιε,

Ὁ ἰδικός μου Döllitz ζῇ ἐν Λειψίᾳ, ἂν καὶ ὁ ἰδικός σας Delitzsch ζῇ ὡσαύτως ἐν Λειψίᾳ, τότε μὴ ἀμφιβάλλετε, ὅτι εἶναι ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τὰ πράγματα. Ἀμφιβάλλετε πολὺ ἂν εὐρέθῃ ἐρμηνευτὴς ἐρμηνεύσας τὸ Βηθεσδὰ οἶκος στοῶν (Βήθ-στοὰ) καὶ οὐχὶ οἶκος χάριτος, οἶκος σωτηρίας· ὅπως πεισθῇτε λοιπὸν, ὅτι εὐρέθῃ δὲν ἔχετε ἢ νὰ

γράφητε πρὸς τὸν ἐν Λειψίᾳ καθηγητὴν κ. Luthardt, ὅπως πληροφορήσῃ ὑμᾶς περὶ τούτου, ἐπειδὴ δ' ἀγνοῶ τὴν διευθυνοσίν του, δύνασθε νὰ τῷ γράψητε διευθυνομένοι πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ «Theologisches Litteraturblatt» [Königsstr. in Leipzig.], οὗτινος συντάκτης τυγχάνει, διότι ὁ κ. Luthardt ἐρμηνεύων ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τὸ ἐ. τοῦτο κεφάλαιον τοῦ Ἰωάννου, μᾶς ἀνέφερεν «ὁ κ. Delitzsch φρονεῖ, ὅτι πιθανῶς ἡ λέξις Βηθεσδὰ νὰ ἦναι ἐβραϊκο-ἐλληνικὴ οἶκος στοῶν, τὸ ἐσδὰ νὰ ἐγένετο καὶ κατὰ παραφθορὰν τοῦ στοά, καθόσον τότε ὠμιλεῖτο εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ἡ ἐλληνικὴ», καὶ ἐν παρεκδόσει προσέθηκε ὁ κ. Luthardt, «ἂν δὲ καὶ μέχρι τοῦδε ὁ κ. Delitzsch φρονεῖ τοῦτο, ἀγνοῶ, διότι δὲν ἔτυχε νὰ τὸν συναντήσω κατ' αὐτὰς» ὅτε, ὡς ἐνθυμούμαι, ἐγγελάσαμεν πάντες διὰ τὴν ἀφέλειαν τοῦ διασήμου τούτου καθηγητοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, μετ' εὐγνωμοσύνης δὲ δέχομαι πᾶσαν παρατήρησιν, ἀρκεῖ αὕτη νὰ προέρχεται ἐξ ὅλως ἐπιστημονικοῦ ἐλαττηρίου.

μεθ' ὑπολήψεως

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ Δ. Φ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΝΙΟΥ 3. Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.—Τὸ μὲν, ἐπειδὴ μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν διωγμῶν, πλεῖστοι ἀνευρίσκοντο ἐν ταῖς κατακόμβαις καὶ ἀλλὰχοῦ, ἀγνώστων μαρτύρων τάφοι, ὧν ἀσφαλὲς γνώρισμα ἐξωτερικῶς μὲν, τοῦ τάφου ἦσαν τὰ σύμβολα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου [δάφνης στέφανος, μαρτυρικὰ ὄργανα κτλ.] ἐντὸς δὲ τούτου ἀνευρίσκοντο ἀγγεῖα ἢ ὑφάσματα πλήρη αἵματος, πολυάκις δὲ, καὶ αὐτὰ τὰ πραγματικὰ ὄργανα, δι' ὧν βασανισθεὶς ἀπέθανεν ὁ μάρτυς, τὸ δὲ, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ παντὸς τρόπου εὐαρεστησάντων καὶ εὐαρεστούντων τὸν Κύριον, ἦν καὶ ἔσται ἀγνωστος διὰ τὴν στρατευομένην ἐκκλησίαν, διὰ τοῦτο αὕτη ἀμέσως μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἐαυτῆς ἰδρύσεως, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ὥριστο τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων εἰς τιμὴν τῶν διὰ πάντων τῶν αἰώνων, εἴτε διὰ τῆς ἐκχύσεως τοῦ ἰδίου αἵματος, εἴτε διὰ τοῦ ἐναρέτου αὐτῶν βίου, συντελεσάντων καὶ συντελούντων εἰς ἐδραίωσιν καὶ συνέχειαν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ ἔχνη τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἀπαντῶσιν ἤδη κατὰ τὸν 8. αἰῶνα, διότι ὁ ἱερός Χρυσόστομος διέσωσεν ἡμῖν ὁμιλίαν εἰς τοὺς ἁγ. Πάντας.

Γενικὴ ὁμῶς ἐγένετο ἡ ἐορτὴ τῶν ἁγ. Πάντων ἐν μὲν τῇ Δύσει, κατὰ τὸν 7. αἰῶνα, ἐπὶ Βονιφατίου τοῦ II [608—615], ὅστις ἀπὸ τῶν κατακομβῶν τῆς Ῥώμης ἀνεκόμενος πολλὰς ἀμάξας πλήρεις μαρτυρικῶν λειψάνων εἰς τὸ Πάνθειον, ὅπερ αὐτὸς καθιέρωσεν εἰς ναὸν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγ. Μαρτύρων [ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα S. Maria ad Martyres] ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ κοινὴ ἐορτὴ ἐγένετο κατὰ τὸν 9. αἰῶνα ἐπὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ [886—911], ὅστις κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνίδρυσεν ναὸν Θεοφανοῦ τῇ ἐναρέτως βιωσάσῃ συζύγῳ αὐτοῦ, πεισθεὶς ὁμῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπωνόμασε τοῦτον ναὸν τῶν ἁγ. Πάντων εἰπὼν· «εἰ καὶ Θεοφανὸς ἁγία, μετὰ πάντων τούτων συν-αριμεισθῶ».

Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἐορτάζει τῆς ἁγ. Τριάδος «Dominica Trinitatis» χωρίζουσα τὴν ἐορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τῆς ἁγ. Τριάδος, τὴν δὲ ἐορτὴν τῶν ἁγίων Πάντων ἄγει ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῇ 1 Νοεμβρίου.

CORPUS DOMINI.

Τὴν Πέμπτην δὲ μετὰ τῆς ἁγ. Τριάδος, ἐορτάζει ἡ δυτικὴ Ἐκκλησία ἐν ἀρχαίῳ μεγαλοπρεπεῖᾳ τὴν ἐορτὴν τῆς μετουσίωσης τοῦ ἁγίου ἄρτου [corpus Domini, festum transubstantiationis], καθ' ἣν γίνεται μεγαλοπρεπὴς λιτανεὶα εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐπὶ ἀνθοστολιστῶν δὲ τραπέζων τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου τιθεμένου, ἀναγινώσκονται εἰς 4 στάσεις, αἱ ἀρχαὶ τῶν 4 Εὐαγγελίων, μεθ' ἧς ὁ ἐπίσκοπος εὐλογεῖ τὰ γονυκλιτοῦντα πλήθη. Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐθεσπίσθη ὑπὸ τοῦ πάπα Οὐρβανοῦ τοῦ IV διὰ τῆς βούλλας τοῦ 1264, τὰ ἔχνη ὁμῶς τῆς ἐορτῆς ἀπαντῶσι καὶ πρότερον ἐπὶ Θωμᾶ τοῦ Ἀκυνάτου ἢ Ἀγγελικῶς, θεωρεῖται δὲ, ὡς συνέχεια τῆς ἐορτῆς τῆς μεγάλης Πέμπτης, ὅτε ἕνεκα τοῦ πένθους τῆς μεγάλης ἐβδομάδος, ἀναβάλλεται τὸ πομπῶδες τῆς ἐορτῆς διὰ τὴν πρώτην Πέμπτην μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἁγ. Τριάδος.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ Δ. Φ.

*

ΙΣΤΟΡΙΑ.—3 Ἰουνίου 1826. Ὁ Γκούρας κλείεται ἐν τῇ Ἀκροπόλει μετὰ 300 ἔστειλε δὲ πρὸς φορολογίαν εἰς Σαλαμῖνα τὸν γνωστὸν Μάγδαλον, ἐκτελέσαντα τὴν ἀποστολὴν του διὰ μυρίων κικώσεων.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Προεφυλακίσθησαν οἱ ἐνταῦθα τραπέζιται κκ. Κ. Στ. Βούρος, Μ. Νεγρεπόντης καὶ Ἀθ. Μουτσόπουλος καὶ ὁ μεσίτης κ. Β. Φαντοβρος, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ γνωστὸν συνδικάτον τῶν Λαυρεωτικῶν μετοχῶν.—Ἐν Πειραιεὶ ἤρχισαν ἡδὴ νὰ προσορμίζονται πλοίαρια εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρόμου κρηπίδα τοῦ λιμένος Ἀλῶν.—Προσεχῶς ἄρχονται ἐν Πειραιεὶ αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεγέρσεως νέου τελωνειακοῦ καταστήματος, ὅπερ θὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν παρακειμένην οἰκοδομὴν τῶν ναυκλάστρων εὐρονόμενον εἰς τὸ διπλάσιον.—Ἡρξάτο ἐκκαθαριζομένη καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ ἐν Ζεῖᾳ ἀρχαίου θεάτρου ὑπὸ τὴν ἐμπορείαν τοῦ διακεκριμένου καθηγητοῦ κ. Ι. Χ. Δραγάτη.—Ἐν Ἐρμούπολει κυκλοφορεῖ πρὸς υπογραφὴν ἀναφορὰ πρὸς τὴν κυβερνήσιν ἀπειθυνομένη, δι' ἧς ζητεῖται ἡ σύστασις ἐφετέριον ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων.—Ἡρξεν ἡ κατεδάφισις τοῦ ἐτοιμορρόπου βορειοδυτικοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως.—Ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» οἱ νόμοι: περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, περὶ διαίρεσεως τῶν φυλακῶν καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων, περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, περὶ διευθύνσεως τοῦ Β. ναυστάμου καὶ ὁρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, περὶ συστάσεως σχολῆς τορπιλλητῶν παρὰ τῷ ναυστάμῳ, περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαίωματος εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως τοῦ πετρελαίου εἰς τὸ κράτος, περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαίωματος κατασκευῆς, εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως τῶν χυμικῶν πυρῶν εἰς τὸ κράτος καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΣΤ. νόμου.—Ἡρξάτο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου, ἐκτὸς τῶν κατηγοριῶν τῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν νημάτων διότι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκαθαριζομένης ταύτης ἐφαρμογῆς κατὰ τὸν νόμον.—Ἐξεδόθη ἐν Λευκάδι νέα ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ὁ «Πήγασος». Καὶ ἐν Πύργῳ δὲ, ἐπίσης ἐβδομαδιαία, ἡ «Φωνὴ τῆς Ἠλείας».—Ἡ ἐταιρεία τῆς ἐπὶ σκοπῇ βολῆς ἀπεφάσισε τὴν κατὰ τὸ ἐπὶ ἐτος ἔδρυσιν πανελληνίου ἀγώνος σκοποδοπῆς, ἐφ' ᾗ καὶ συνέστη ἐπιτροπεία ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα.—Ἀνεχώρησεν εἰς Στυμφαλίαν ὁ ἐνταῦθα πρωτοδίκης κ. Μοσχούλας, ὅπως δικάζῃ ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῶν

χωρικών καὶ τῆς ἐταιρείας τῆς ἀποξηράνσεως τῆς λίανης «Στυμφαλίας» ἀναφύσεως διαφορᾶς. — Ἐν τῷ χωρίῳ Καλάμῳ τοῦ δήμου Ὁρωπίων δύο παῖδια, παίζοντα ἐν τινὶ ἡρειπωμένῃ οἰκίᾳ, εὗρον ὀπὴν, ἐν ᾗ ἀνεκάλυψαν δερμάτινον χρηματοφυλάκιον περιέχον. ὡς λέγεται, περὶ τὰς 50.000 δρ. εἰς χρυσὰ νομίσματα, ἐν βιβλίον, ἄλλα τινὰ νομίσματα καὶ πράγματα. — Ἐντὺς εἰκοσιν ἡμερῶν παραδίδεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὸ ἀπὸ Λαυρίου μέχρι Μαρκοπούλου τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν Λαυρίου, περατωθείσης τῆς μεταξὺ Κερατέας καὶ Κουδαρᾶ γεφύρας. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει μῆκος 28 σταδίων, ἡ δὲ συντελεσθεῖσα γέφυρα μ. 8 1/4 ὕψος. — Ἐν Θεσσαλίᾳ δὲν μένουσιν ὀθωμανοὶ πλείονες τῶν χιλίων, καὶ ἐκ τούτων δὲ οἱ ἡμίσεις θ' ἀναχωρήσονται τὴν προσεχῆ ἡτὴν μεθεπομένην ἐδδομάδα μετὰ τοῦ Μουφτῆ Βώλου, ὅς, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐπεμφεν εἰς Θεσσαλονίκην τὰ χαρμεία του. — Αἱ ἐκ τοῦ Ῥαλλείου κληροδοτήματα 1500 δραχμῶν τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀπενεμήθησαν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἀριστευσάντων διακριθέντας διδάκτορας τῆς νομικῆς κκ. Ἡ. Λιακόπουλον καὶ Κ. Πυλυγένην. — Ἐταιρεία τις ἐξήγησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν κατασκευὴν συδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Λαρίσης εἰς Τρίκαλα ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς κατασκευῆς τῶν Θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων. Ἡ Κυβέρνησις δεξαμένη κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν διαπραγματεύεται τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τῆς ἐταιρείας ταύτης. — Διορίζεται ἀρχηγὸς τοῦ τῆν Θεσσαλίας στρατοῦ ὁ ὑποστράτηγος κ. Πάνος Κορωνάτος. — Ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῆς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀνακλήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ του, ὡς διοικητοῦ τῆς προπαρασκευαστικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν, τοῦ διακεκριμένου ταγματάρχου κ. Δ. Σταϊκού. — Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ τὸν πρό τινας τελεσθέντα διαγωνισμὸν ναυτικοὶ δόκιμοι διετάχθησαν, ὅπως ἐπιδῶσι τοῦ ἀτιμοδρόμικου «Ἑλλάδος» τὴν 4 προσεχὺς Ἰουλίου. — Ἀπεβίωσεν ἡ κυρία Εὐθυμία, χήρα τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνοδούρου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἀστρολόγῳ. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ὁ ἥλιος εἶνε εἰς τὸν Καρκίνον καὶ δύνασθε νὰ βεβαιωθῇτε τοῦτο ἀπὸ τὸ πρῶτον τυχὸν ἡμερολόγιον διὰ νὰ μὴν καρκινωθᾶτε εἰς τὴν νομίζοντες, ὅτι ἀκόμη μένει εἰς τοὺς Διδύμους. Ἐκτὸς ἂν ἐγράφατε ὅλα ταῦτα διὰ νὰ κάμητε ἐν λογαπαίῳ. Ὡς πρὸς τὴν νέαν σελήνην θὰ φανῇ αὐρίον τῇ 4.09 μ. καὶ φροντίσατε νὰ τὴν πρωτοῖδῃτε ποθοῦντες κατὰ καλόν, διὰ νὰ τὸ ἀπολαύσῃτε κατὰ τὴν δημόδῃ πρόληψιν.

Ἀ πόρῳ οἰκογενειάρχῃ. Σὰς συνιστώμεν νὰ μεταβῇτε εἰς Σκῆρον, ὅπου κατ' ἀρχαίαν τοπικὴν συνήθειαν ἡ πρωτότοκος προικίζεται σχεδὸν μὲ ὅλην τὴν περιουσίαν τῶν γονέων τῆς εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς δὲν ἀπομένει τίποτε. Ἐκεῖ δύνασθε νὰ διαδόσῃτε, ὅτι ὑπανδρεύσατε ἤδη τὴν πρωτότοκον καὶ τώρα μένουσιν ἄνευ προικὸς αἱ λοιπαὶ θυγατέρες σας, ἡ κοῦτροὺς καθὼς λέγουσιν εἰς Κάρπαθον.

Μαθηματικῷ. Ὑπολογίσατε πόσος καιρὸς ἀπαιτεῖται νὰ μάθῃ τις τὸ Κινεζικὸν ἀλφάβητον ὅπερ, ὡς γνωστὸν ἔχει 60.000 στοιχεῖα. Ἡμεῖς ἐθέσαμεν, ὡς ἐξῆς τὴν ἀναλογίαν, ὁ ἐλληνοῦς θέλει 24 ἡμέρας διὰ νὰ μάθῃ καλῶς τὰ 24 μᾶς γράμματα, ὁ κινεζόπουλος πόσας θέλει διὰ νὰ μάθῃ τὰ ἰδικά του; Καὶ εὖρομεν, ὅτι ἀπαιτοῦνται 170 περίπου ἔτη.

Νοσοδυντι. Ἡ ἐπιστήμη συνιστᾷ τὰ ἱαματικά ὕδατα, καὶ τοιαῦτα εὐρίσκονται εἰς πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Θεοῦχοι πηγαὶ εἰσὶν ἐν Ὑπάτῃ, ἐν Μεθαίνοις, ἐν Σμοκόδῳ τῆς Καρδίσης, ἐν Κυλλήνῃ, ἐν Τριφυλίᾳ τὰ τοῦ Κατάφα καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ πλησίον τῆς Βάρης (Βουλιαγμένης). Σιδηροῦχοι ἐν Πλατυστόμῳ τῆς Φθιώτιδος καὶ ἐν Κῶνῳ καὶ Ἀλατοῦχοι ἐν Θερμοπύλαις, Αἰγίνῃ,

Λίδηφῳ, Λουτρακίῳ, ἐν Κόθνῳ πάλιν καὶ ἄλλοις. Ἀλλὰ ἐρωτήσατε πρῶτον τὸν ἱατρόν σας καὶ τοὺς προηγουμένους ἐπιτεκφεθέντας αὐτὰ διότι εἰς τινὰ μέρη εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ μεταβῇτε ἐν στολῇ χαλῶνῃς δηλ. φέροντες μαζὺ καὶ τὴν οἰκίαν σας διότι ἄλλως θὰ ἔχητε ἐκεῖ. Μία σπηλιὰ γὰρ σπῖτι καὶ τῇ γῇ γὰρ κλίνη σας καὶ μὴ πέτρα προσκεφάλι. . . .

Περίεργῳ. Ὁ νεώτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν βασιλεὺς εἶνε ὁ Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας, συμπληροῦ προσεχῶς τὸ 26ον ἔτος του. Ὁ τῆς Σερβίας εἶνε 29 ἐτῶν, ὁ ἰδικὸς μας 38 καὶ ὁ τῆς Βαυαρίας ἐπίσης. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας εἶνε 39, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας 40, ὁ Σουλτάνος 41, ὁ βασιλεὺς τῆς Ῥουμανίας 45, ὁ τῆς Πορτογαλλίας ἐπίσης 45, ὁ τῶν Βέλγων 49, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας 53 ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας 55, ὁ τῆς Σαξωνίας 56, ὁ τῆς Βυρτεμβέργης καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας 61, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας 65, ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας 66, ὁ τῆς Ὀλλανδίας 67 καὶ πρεσβύτερος ὅλων εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἄγων τὸ 88 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Σημειώσατε δέ, ὅτι οἱ ἡγεμόνες εἶνε οἱ μόνοι ἀνθρωποὶ, οἵτινες δὲν δύνανται οὐδὲ ἡμέραν νὰ κρύψωσι ἀπὸ τὴν ἡλικίαν των, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδὲ τῆς βασιλείσης Βικτωρίας, ἥτις, ὡς κυρία θὰ ἐβώθησε βεβαίως, κάποτε τὸ λαϊκὸν τοῦτο προνόμιον.

Καπνιστῇ. Τὰ ἑλληνικὰ σιγάρα, τὰ ὅποια θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃτε νὰ καλῶμεν αἰωνίως σιγάρα χωρὶς νὰ ἐξελληνίσωμεν τὸ ὄνομα των, εἶνε καὶ ὀλίγον κλασικά. Ὁ Ἐδμόνδ Ἀμποῦ γράφων περὶ τῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων ἀναφέρει, ὅτι, «Ὅλοι οἱ Ἕλληνες καπνίζουσιν» ὁ βασιλεὺς (Ὁθων) ἴσως εἶνε ὁ μόνος ἀνθρωπος τοῦ βασιλείου του, ὅστις δὲν καπνίζει, ἀλλὰ βεβαιόσιν, ὅτι ὅταν ἡ βασίλισσα ἀπουσιάζει εἰς Γερμανίαν, κάμνει κάποτε κανένα σιγάριον. Καὶ ἔγραφε ταῦτα πρὸ τῶν ἐτῶν! Ἀς ἔλθῃ τώρα νὰ κάμῃ μίαν ἐπισκεψὶν εἰς τὰ γυμνάσιά μας κατὰ τὴν ὥραν τῶν διαλειμμάτων θὰ γράψῃ τότε βεβαίως, ὅτι οἱ Ἕλληνες γεννῶνται, «μὲ τὸ σιγάρο στὸ στόμα».

Ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς εἰρηνοδίκου. . . . ἄλλ' οὐδεμὰ εὐρέθῃ ἐνδεῖς πείθουσά με, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς τὴν ἐκκλησίαν εὐρεθέντος νεογεννήτου βρέφους προήρητο ἐξ αὐτοκτονίας.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

38.

Στὴν Νάξο πῆγα πρῶτα καὶ δεύτερα 'ς τὴν Ἀνδρο
ἐν ἐκεῖ δὲν μ' εὗρη
τότε βεβαίως θάμαι
'ς τῶν Ἀθηνῶν τὸ κέντρο.

Π.

39.

Μὲ κεφάλι σου παρέχω
δυσπείθειαν πολλήν,
ἂν αὐτὸ μοῦ ἀφαιρήσῃς
βάρος εἶμαι εἰς τὴν γῆν.

Ν. Α. Κ.

40.

Εἶμαι κόμη στὴν Λοκρίδα
καὶ ἀνάθω καὶ φωτιά.

Γ. Γ. Μ.

41.

(δημῶδες)

Ἄετος νοχάτος μετὰ λαμπάδων
παίρνω μαντάτα, φέρνω μαντάτα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

27. Τίς ἡγεμὼν ἐφρονέθη πρῶτος ἐν Τρωάδι;
28. Τί εἶπεν ὁ Ἀριστείδης περὶ τῆς προτάσεως τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ ποία ἦτο ἡ πρότασις αὕτη;
29. Ὑπὸ τίνος καὶ πότε κατηργήθησαν αἱ σχολαὶ τῶν Ἀθηνῶν;

ΑΠΟΡΙΑΙ

Πόθεν τὰ ὀνόματα «Πατῖσις» καὶ «Κολοκυθοῦ» τῶν γνωστῶν προαστείων τῶν Ἀθηνῶν;
Πόθεν ἡ λέξις «τραχώματα» ἡ ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς «Ἑβδομάδος»;

Εἰς τὸν ἀπαντήσαντα ὀρθῶς εἰς τὰς ἀπορίας ταύτας παρέχεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ «Ἑβδομάς» δωρεάν.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

36. Τὸ «τίποτε». 37. Τὸ καντάρι.

24. Ἦτο Ὀπλισμένος.
25. Ὁ Καλιγούλας τὸν Ἑρωτα (ὃν μόνον μετέφερε) καὶ τὸν Ὀλύμπιον Δία διὰ νὰ κόψῃ τὰς κεφαλὰς των καὶ θέσῃ τῆς ἰδικῆς του ὁμοίωμα.
26. Ἡ Θεοδώρα σύζυγος τοῦ Ἰουστινιανου.

Καταχωρίζομεν, ὡς ὑπεσχέθημεν τὴν σχετικῶς καλλιτέραν μετάφρασιν τοῦ προταθέντος γαλλικοῦ ποιηματίου.

Θαρρῶ πῶς ὁ Θεὸς ποῦ μ' ἔχει πλάσει
Γιὰ μὲ δὲν ἔκαμ' ἔξοδο κανένα,
Καὶ ἡ καρδιά ποῦ ἔδωκε 'ς ἐμένα,
Ἀπ' τὰ μικρά μου χρόνια εἶχε γεράσει.

Μέσα 'ς τὰ στήθη μ' ἔχει ἀπιθομένη,
Στενὰ Θεός, μονάχα γιὰ τὰ μάτια,
Καρδιά παλῇ καὶ μεταχειρισμένη,
Κι' ἀπ' τὰ μαράζια χίλια δυὸ κομμάτια.

Χίλιαις φουρτούναις ἔχει ὑποφέρει,
Καὶ χίλιαις μαχαίραις τῆς ἔχουν δώσει
Καὶ ὅμως δὲν τὰ βλέπει δὲν τὰ ξέρει
Τὰ χεῖρά ποῦ τὴν ἔχουν μαχαίρωσει.

Τῆς ἔρχοντ' ἐνθυμήσεις μακροσμέναις
Καὶ ποῦ δὲν γνωρίζεις, δὲν προαμένεις,
Ὅνεια φτερωτὰ, φωταῖς οὐσμέναις,
Καὶ ἥλιοι ἀπ' τὴν αὐγὴ βασιλεῖται.

Τὴν καίνε καὶ τὴν τρῶν καὶ τῆς σώνουν,
Ἀνθρώποις κυράδες, ἀγγελοῦδα,
Κι' ἀπάντεχες ἀγάπαις τὴν λυγώνουν
Ὅπου μοσχοβολοῦνε 'σὰ λουλούδια.

Ὡς συμφορὰ ποῦ πέρνει τὰ μυαλά!
Ὡς βάσανο ποῦ εἰς ἄλλον δὲν ἐδόθη!
Ὡς μοῖρα! ν' ἀγαπᾷ κανεὶς τρελλὰ,
Καὶ τί, τί ἀγαπᾷ νὰ μὴν τὸ νιώθῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ Δ...

(Κατὰ τὸν Henri Charles Read).

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὸ ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ καταχωριζόμενον τρυφερώτατον ποίημα τοῦ κ. Ἰωάννου Πολέμου, καθόσον μάλιστα, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος γέρων Μῆτρος ὄντως εὐρίσκεται ἤδη ἐν Ἀθήναις, διὰ τῶν θλιβερῶν ἡχῶν τῆς φλογέρας τοῦ ἐπικαλούμενος τὴν ἐλεημοσύνην τῶν διαβότων.